

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ

(του στύλου και υπερμάχου της Ορθοδοξίας)

“Εγώ και προς την αρετήν οκνηρώς έχων και των παθών προσλήψεσι τυραννούμενος, τι ποιήσω, μακρόθυμε Κύριε; Εκπεσούμαι της τοσαύτης σου δωρεάς, και επ’ εμοί αργήσει το της αγαθοπρεπούς ευδοκίας μυστήριον; Μη μοι γένοιτο, φιλοικτίρμον Θεέ και φιλόψυχε. Μη εγκαταλειφθείην υπό σου, μη γενοίμην μερίς τω πονηρώ εις απώλειαν, αλλά τοις των προλαβόντων αγίων σου πόνοις δυσωπηθείς και τας των ιερών αγγέλων πρεσβείας δεξάμενος, εξαιρέτως δε και της αυτών υπερκειμένης δεσποίνης ημών Θεοτόκου, δος μοι την προς σε οδό κατευθύναι, μη τον άξιον καρπόν της μετανοίας, αλλά τον δυνατόν απαιτών, έμβαλε τη σκληρά μου καρδιά τον φόβον σου και δι’ αυτού καθάρας και απαλύννας όλην εις την σην αγάπην συγκίνησιν. Εν τω δε του σώματος εκδημείν ανάπαυσόν με ταις των αγίων σου σκηναίς και της αιδίου δόξης και θεωρίας εμπλησθήναι ευδόκησον, ότι ευλογητός εί εις τους αιώνας. Αμήν.”

(= εγώ που ως προς την επιδίωξη της αρετής είμαι ράθυμος και οκνηρός και τυραννούμαι από όσα δέχομαι (προσλαμβάνω) νοήματα και λογισμούς που προέρχονται από τα πάθη, τι να κάνω, μακρόθυμε Κύριε; Μήπως βρεθώ έκπτωτος και χάσω τις τόσες μεγάλες δωρεές Σου, και σε μένα μήπως το μυστήριο της αγαθότητός Σου και ευδοκίας (επιδοκιμασίας) Σου καταστεί ανενεργό; Ας μην μου συμβεί κάτι τέτοιο, φιλεύσπλαχνε Θεέ που αγαπάς την ψυχή μου. Ας μην εγκαταλειφθώ από Σένα, ας μη βρεθώ με την πλευρά του πονηρού που οδηγεί στην απώλεια, αλλά (Συ Κύριε) που δέχεσαι τις επίμονες παρακλήσεις και ικεσίες των αγίων Σου και αποδέχεσαι τις μεσιτευτικές προσευχές των ιερών αγγέλων, και κατά τρόπον εξαιρετικόν (δέχεσαι τις ικεσίες) των αγίων Σου και αποδέχεσαι τις Δέσποινας Θεοτόκου που βρίσκεται υπεράνω των αγίων αγγέλων, δώσε μου την δύναμη να κατευθύνομαι προς την δική Σου οδό, απαιτώντας από μένα όχι τον αντάξιον προς το πρόσωπόν Σου καρπόν μετανοίας, αλλά την μετάνοια που είναι σύμφωνη με τις δυνάμεις μου, βάλε μέσα στην καρδιά μου τον φόβον Σου και μέσω αυτού να την καθαρίσεις και να την απαλύνεις με το να κάνεις την καρδιά μου ολόκληρη να συγκινηθεί στην αγάπη Σου. Και όταν θα εκδημήσω από το σώμα μου αναύπασέ με σε τόπους που κατοικούν οι άγιοί Σου, ευλόγησέ με να αισθάνομαι πλήρης από την αιώνια και αναλλοίωτη λαμπρότητα και να Σε βλέπω, διότι ευλογητός είσαι στους αιώνες. Αμήν.)